

C-80/23. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. február 14.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sofiyski gradski sad (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. február 14.

Kérelmező:

Zamestnik direktor na Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (a belügyminisztérium szervezett bűnözés elleni küzdelemért felelős főigazgatóságának igazgatóhelyettese)

Gyanúsított:

V. S.

VÉGZÉS

Dátum: 2023. 02. 14.

Város: Szófia

A Sofiyski gradski sad (szófiaai városi bíróság)

... [omissis]

a 752. sz. magánvádas eljárás vizsgálatát követően a 2021. évi nyilvántartásból megállapítja, hogy:

- 1 A kérdést előterjesztő bíróság tudomásul vette a Bíróság C-205/21. sz. ügyben 2023. január 26-án a jelen alapeljárásban hozott ítéletét (ECLI:EU:C:2023:49), és megállapítja, hogy bizonyos körülmények még nem tisztázottak, így nem tudja közvetlenül alkalmazni ezen ítéletet annak elbírálására, hogy engedélyezni kell-e V. S. biometrikus és genetikai adatainak gyűjtését, és – ha igen –, milyen feltételek mellett.
- 2 A nehézségek egyrészt az iratanyagot érintik, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság felhasználhat az általa a [Bíróság ítéletének] 133. pontjában előírt

vizsgálat során, másrészt pedig azon kérdést, hogy e vizsgálat kiterjedhet-e a bizonyítékok meggyőző erejére, mivel a 100. pont egyrészt helybenhagyja a bizonyítékok értékelésének a nemzeti jog szerint hiányzó lehetőségét, másrészt azonban az első kérdésre adott válasz és a 130–131. pontban foglalt észrevételek alapján a vizsgálat mégis szükséges lehet.

- 3 Ez szükségessé teszi új előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtását.

Tényállás

- 4 2021. 03. 01-jén V. S. természetes személyt három másik személlyel együtt olyan bünszervezetben való részvétel miatt nyilvánították gyanúsítottá, amelynek célja – két gazdasági társaság tevékenységének keretében – haszonszerzés érdekében, összehangoltan, Bulgária területén a Zakon za danaka varhu dobavenata stoynost (hozzáadottérték-adóról szóló törvény) szerinti adótartozás megállapításával és megfizetésével összefüggésben a Nakazatelen kodeks (büntető törvénykönyv, a továbbiakban: NK) 255. cikkébe ütköző adócsalás elkövetése; a cselekmények jogilag az NK 321. cikke (3) bekezdése 2. fordulatának a 321 cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. pontja szerinti bűncselekményeknek minősültek.

A gyanúsítottá nyilvánító végzést 2021. 03. 15-én kézbesítették neki. V. S. ügyvéd bevonása nélkül védekezett.

- 5 A gyanúsítottá nyilvánítása után közvetlenül felszólították, hogy vesse alá magát a rendőrségi nyilvántartásba vételnek, azaz a rá vonatkozó daktiloszkópiai és fényképszeti adatok gyűjtésének, valamint a DNS-profiljának megállapítása céljából történő mintavételnek (a továbbiakban: biometrikus és genetikai adatok gyűjtése).
- 6 A rendőrségi nyilvántartásba vételi eljárás a büntetőeljárástól elkülönülő és attól megkülönböztetendő eljárás. Az eljárás a gyanúsítottá nyilvánítás alapján indul, de a büntetőeljárástól elkülönülten létezik, és nem része annak. Ezért más szabályok vonatkoznak rá.
- 7 Miután V. S. megtagadta a biometrikus és genetikai adatainak gyűjtését, ugyanazon a napon – 2021. 03. 15-én – kitöltött egy nyilatkozási nyomtatványt, amelyben közölte, hogy tájékoztatták arról, hogy a Zakon za Ministerstvo na vatreshnite raboti (a belügyminisztériumról szóló törvény, a továbbiakban: ZMVR) alapján van jogalapja a rendőrségi nyilvántartásba vételnek. Ebben a nyilatkozatban hivatalosan és indokolás nélkül kijelentette, hogy megtagadja a rá vonatkozó daktiloszkópiai és fényképszeti adatok gyűjtését, valamint a DNS-profiljának megállapítása céljából történő mintavételt.
- 8 A rendőri hatóság nem tett intézkedést a rendőrségi nyilvántartásba vétele érdekében, ehelyett a kérdést előterjesztő bírósághoz fordult.

A kérelem a folyamatban lévő büntetőeljárásra hivatkozik; azt állítja, hogy elegendő bizonyíték van a gyanúsítottak, köztük V. S. bűnösségére; azt állítja, hogy szabályosan meggyanúsították az NK 321. cikke (3) bekezdése 2. fordulataának a 321. cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. pontja szerinti bűncselekmény elkövetésével; hogy megtagadta, hogy ujjnyomatot vegyenek tőle, fényképet készítsenek róla, és mintát vegyenek tőle DNS-profil készítése céljából; idézik a jogszabályi rendelkezéseket (a ZMVR 68. cikkének (1) bekezdése és a Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia, a rendőrségi nyilvántartásba vétel végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló rendelet, a továbbiakban: NRISPR, 11. cikkének (4) bekezdése); e cselekmények (ujjnyomattétel, arcképmásrögzítés és DNS-profilhoz szükséges mintavétel) kényszerintézkedésként történő elvégzését V. S. tekintetében.

- 9 A kérelemhez a következő dokumentumokat csatolták: a V. S.-t hivatalosan meggyanúsító végzés fénymásolata, valamint annak a nyilatkozatnak a fénymásolata, amelyben V. S. megtagadta az ujjnyomattételt, a fényképfelvétel készítését és a DNS-profilhoz szükséges mintavételt.

Az eljárás iratai között szereplő többi dokumentumot nem nyújtották be a kérdést előterjesztő bíróságnak. Ennek okait az alábbi 21–27. pont tartalmazza.

Az Európai Unió jogszabályi rendelkezései és ítélkezési gyakorlata

- 10 A személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27- i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 119., 89. o.),

A Bíróság 2023. január 26-i Ministerstvo na vatreshnite raboti ítélete, C-205/21, ECLI:EU:C:2023:49.

Nemzeti jogszabályok

- 11 A nemzeti törvények
- Nakazatelen kodeks (büntető törvénykönyv, a továbbiakban: NK);
 - Nakazatelno-protsesualen kodeks (a büntetőeljárásról szóló törvény, a továbbiakban: NPK);
 - Zakon za Ministerstvo na vatreshnite raboti (a belügyminisztériumról szóló törvény, a továbbiakban: ZMVR);

A nyomozó hatóságok által a nyomozati eljárásban hozott, az állampolgárok magánéletét sértő intézkedések bírósági felülvizsgálatára vonatkozó nemzeti szabályozásról az NPK-ban

- 12 A nyomozati eljárás során, a bizonyítékok felvételekor olyan nyomozati intézkedések szükségessége merül fel, amelyek a természetes személyek magánéletének megsértéséhez vezetnek – pl. hozzáférés a csatlakozási adatokhoz – az NPK 159a. cikke; motozás, lakóhelyük és járművük átkutatása, valamint lakóhelyükön és járművükben lévő dolgok lefoglalása – az NPK 161. cikke; vagy a személy átvizsgálása a ruházatában viselt tárgyak tekintetében – az NPK 164. cikke; levelezés lefoglalása és elkobzása – az NPK 165. cikke stb.
- 13 Az egyik ilyen nyomozati intézkedés a személy vizsgálata – az NPK 158. cikke. Ez a fizikai jellemzők azonosítására szolgál, beleértve a sérüléseket, hegeket, a bűncselekmény nyomait stb. A személy vizsgálata magában foglalhatja fényképfelvételek készítését, az ujjnyomatvételt és a DNS-profil céljából történő mintavételt (azaz biometrikus és genetikai adatok gyűjtését) is, ha ez az eljárás tárgya szempontjából szükséges.
- 14 A természetes személyek jogainak védelmére vonatkozó nemzeti jogszabály szerint a 12–13. pontban említett intézkedéseket a nyomozó hatóságok a bíróság előzetes engedélyét követően hajtják végre; sürgős esetekben lehetőség van arra, hogy azokat előzetes bírósági engedély nélkül is végrehajtsák, de ezt követően haladéktalanul be kell szerezni a bírósági engedélyt ... [omissis].
- Ami konkrétan a személy 13. pont szerinti vizsgálatát illeti, azt a személy hozzájárulásával végzik, és ha nem járul hozzá, akkor a bíróság engedélyével végzik kényszerintézkedésként – az NPK 158. cikkének (3) bekezdése; sürgős esetekben a bíróság engedélye nélkül végzik, de a bíróság utólagos engedélyét be kell szerezni – az NPK 158. cikkének (4) bekezdése.
- 15 Az eljárás iratait minden egyes esetben a bíróság elé terjesztik, amely megvizsgálhatja a teljes iratanyagot annak megítélése érdekében, hogy az előzetes engedély vagy az utólagos engedély iránti kérelem megalapozott-e.
- 16 A nyomozati eljárás során felmerül a gyanúsítottakkal szembeni eljárási kényszerintézkedések – letartóztatás – az NPK 64–65. cikke, házi őrizet – 62. cikk, a sértett védelmét szolgáló intézkedések – NPK 67. cikke, hivatalból való felmentés – az NPK 69. cikke stb. – szükségessége. Ez a bíróság hatáskörébe tartozik.

Az eljárás iratait minden egyes esetben a bíróság elé terjesztik, amely megvizsgálhatja a teljes iratanyagot annak megítélése érdekében, hogy megalapozott-e az ügyészségnek ezen intézkedések elrendelése iránti kérelme. Ezekben az esetekben a védelem is hozzáférhet az iratanyaghoz.

- 17 A nyomozati eljárás során szükségessé válik a pénzbírság, elkobzás stb. biztosítására irányuló intézkedések megtétele. Erről is a bíróság dönt, amely hozzáfér az eljárás teljes iratanyagához.
- 18 A büntetőeljárásnak a tárgyalás előtti szakaszában a bíróság számos esetben engedélyezi a természetes személyek jogait érintő különböző intézkedések végrehajtását, illetve dönt a személyek által a jogaik megsértése miatt benyújtott panaszokról – különösen a letartóztatás indítványozásával szemben benyújtott jogorvoslatokról. Minden ilyen esetben az eljárás teljes iratanyagát a bíróság elé kell terjeszteni, amely köteles azt megvizsgálni, és az abban szereplő iratanyag alapján határozatot hozni.

Ez a gyakorlatban a tényleges nyomozás akadályozásához vezetett, ezért vezették be az NPK 203. cikke (5) bekezdésének különös rendelkezését, amely szerint az eljárás során a nyomozás akkor is folytatódik, ha az iratanyagot az eljárási kényszerintézkedésekkel összefüggésben a bíróság elé terjesztették.

- 19 Az eljárás iratanyagát nem terjesztik a bíróság elé, ha tanúkihallgatásra a bíró előtt kerül sor – az NPK 222. cikke (1) bekezdésének második mondata. Ennek oka, hogy a bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy maga végezze el a kihallgatást – a bíróság szerepe ennyiben passzív, mivel csak a kihallgatás jogszerűségének alaki követelményeit kell ellenőriznie. A bíróság nem hoz határozatot.

Ha zárt adatkezeléssel érintett tanút hallgatnak ki, a bíróság hozzáféréssel rendelkezik a tanú valódi személyazonosságához – az NPK 123. cikkének a 123. cikk (2) bekezdésének 2. pontjával összefüggésben értelmezett (5) bekezdése.

- 20 Összegzés: a büntetőeljárások esetében a nemzeti jog, a joggyakorlat és a jogelmélet szerint nem létezik sem olyan gyakorlati eset, sem olyan elméleti megközelítés, hogy a természetes személyek jogainak megsértésére vonatkozó kérelem elbírálása során nem kell az ügy iratait a bíróság elé terjeszteni annak érdekében, hogy ne akadályozzák a bűnügyi nyomozást.

Nem feltételezhető, hogy a bíróság megsérti a nyomozás titkosságát, információt ad ki a gyanúsítottaknak, vagy más módon korlátozza a nyomozó hatóságok nyomozati intézkedések végrehajtására vonatkozó képességét – ahogyan azt a C-205/21. sz. ügyben hozott ítélet 100. pontja állítja.

Egy ilyen feltételezés – a nemzeti jog szempontjából – teljesen abszurdnak tűnik.

Arról az okról, hogy miért nem terjesztik az eljárási iratokat a bíróság elé, amikor a ZMVR 68. cikke alapján a kötelező rendőrségi nyilvántartásba vétel keretében biometrikus és genetikai adatok kényszerintézkedésként történő gyűjtésére irányuló bírósági végzés iránti kérelmet nyújtanak be.

- 21 A fenti rendelkezések csak a büntetőeljárás tekintetében relevánsak. Ezek azonban nem relevánsak más eljárások esetében, beleértve a ZMVR 68. cikke

(5) bekezdésének második mondata szerinti eljárást. Ez eltér a büntetőeljárástól, és nem része annak (lásd a fenti 6. pontot).

- 22 A ZMVR 68. cikkének megfogalmazása szerint a rendőrségi nyilvántartásba vétel automatikusan következik abból, ha valakit szándékos, közvédra üldözendő bűncselekmény miatt gyanúsítottá nyilvánítanak. Mivel a biometrikus és genetikai adatok gyűjtése kötelező eleme az ilyen rendőrségi nyilvántartásba vételnek, ezeket az adatokat is szükségszerűen be kell gyűjteni a személy gyanúsítottá nyilvánításának automatikus következményeként.
- 23 A ZMVR 68. cikke (5) bekezdésének második mondata értelmében, amennyiben a gyanúsított megtagadja, hogy a rendőrségi nyilvántartásba vételkor alávesse magát a biometrikus és genetikai adatai gyűjtésének, ezeket a cselekményeket kényszerintézkedésként, „bírói engedéllyel ...” végzik el.

Tekintettel a rendőrségi nyilvántartásba vétel automatikus jellegére, beleértve a biometrikus és genetikai adatok gyűjtését is, a ZMVR 68. cikke (5) bekezdésének második mondata szerinti bírósági felülvizsgálat arra a kérdésre korlátozódik, hogy fennáll-e a gyanúsítás a szándékos, közvédra üldözendő bűncselekmény vonatkozásában, és hogy a gyanúsított megtagadta-e a biometrikus és genetikai adatainak gyűjtését. Egyéb körülmények felülvizsgálata nincs előírva. Ezért nem az eljárás teljes iratanyagát terjesztik a bíróság elé, hanem csak a személyt gyanúsítottá nyilvánító végzés másolatát, valamint a gyanúsított nyilatkozatát arról, hogy megtagadja a biometrikus és genetikai adatainak gyűjtését.

- 24 Ennek a korlátozott bírósági felülvizsgálatnak az az oka, hogy ezt az eljárást a ZMVR és nem az NPK szabályozza; a kérelmet a rendőri hatóság, nem pedig az ügyészség nyújtja be. Ezért az NPK-ra jellemző garanciák a teljes eljárási iratanyag bíróság elé terjesztésére és a kérelem jogszerűségének korlátlan vizsgálatára vonatkozóan nem alkalmazhatók.
- 25 Pontosabban: ha a biometrikus és genetikai adatok gyűjtése azon konkrét eljárás keretében történő nyomozás céljából szükséges, amelyben a személyt gyanúsítottá nyilvánították, akkor erre az NPK 158. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően – eljárási garanciák alkalmazásával – kerül sor, beleértve a bíróságnak az eljárás iratanyagához való teljes körű hozzáférését, valamint az ilyen gyűjtés jogszerűségével kapcsolatos valamennyi körülménynek a bíróság általi teljes körű értékelését, beleértve azt a kérdést is, hogy fennáll-e az alapos gyanú a gyanúsítás tekintetében, és hogy az ilyen adatok gyűjtése szükséges és arányos-e.

A rendőrségi nyilvántartásba vétel esetében viszont ezeket az adatokat csak az esetleges jövőbeli felhasználás céljából gyűjtik, amennyiben erre valamikor a jövőben szükség lesz. A nemzeti jogalkotó tehát nem rendelkezett hatékony bírósági felülvizsgálatról; ennek megfelelően az eljárási iratanyagot nem terjesztik a bíróság elé.

- 26 A kérdést előterjesztő bíróság ismételten hangsúlyozza, hogy a ZMVR 68. cikke (5) bekezdésének második mondata szerinti eljárásban az eljárási iratanyag bíróság elé terjesztése elmaradásának oka nem függ össze a nyomozás titkosságának megőrzésére és a jövőbeli nyomozati intézkedések akadályozásának elkerülésére irányuló célkitűzéssel.

Ez az eljárás önmagában nem függ össze a nyomozással.

A nyomozással az NPK 158. cikke szerinti eljárás függ össze, amelynek során az eljárási iratokat mindig teljes terjedelmükben terjesztik a bíróság elé.

- 27 Összegzés: a ZMVR 68. cikke (5) bekezdésének második mondata szerinti eljárásokban az eljárási iratanyag a bíróság elé terjesztése azért nem biztosított, mert a jogalkotó nem tartotta szükségesnek, hogy a bíróságra hárítsa a gyanúsítás [kellő] bizonyíthatóságának és a biometrikus és genetikai adatok gyűjtése szükségességének az értékelését, nem pedig azért, mert attól tartottak, hogy a bíróságnak az iratanyaghoz való hozzáférése akadályozná a nyomozást.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések indokolása

Az első kérdésről

- 28 A C-205/21. sz. ügyben 2023. január 26-án hozott ítélet 133. pontjában a Bíróság kötelezte a kérdést előterjesztő bíróságot annak vizsgálatára, hogy a nemzeti jog értelmezhető-e úgy, hogy lehetővé teszi a bíróság számára V. S. alperes biometrikus és genetikai adatainak a rendőrségi nyilvántartásba vétele céljából történő gyűjtése „feltétlen szükségességének” az értékelését.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy az uniós joggal összhangban lévő ilyen értelmezés akkor lehetséges, ha a ZMVR 68. cikke (5) bekezdése második mondatának különös rendelkezése helyett az NPK általános rendelkezéseit alkalmazza, amelyek minden olyan esetben alkalmazandók, amikor a bíróság előzetes engedélyt ad a természetes személyek magánéletét sértő nyomozási cselekmények elvégzésére. Ezen általános szabályok szerint a bíróságnak teljes körűen meg kell vizsgálnia a kért nyomozati intézkedés jogszerűségének minden szempontját. Különösen a biometrikus és genetikai adatok folyamatban lévő nyomozás céljából történő gyűjtése esetén vizsgálja felül a bíróság teljes körűen ezen intézkedés jogszerűségét – az NPK 158. cikke (fenti 13–15. pont).
- 30 Az ítélet 133. pontjában a Bíróság megállapítja, hogy ez a vizsgálat (1) a bűncselekmény jellegének és súlyosságának, valamint (2) más releváns tényezőknek az értékelését jelenti, beleértve a 132. pontban említetteket – az adott bűncselekmény különleges körülményeit, a bűncselekmény és más folyamatban lévő eljárások közötti esetleges kapcsolatot, a büntetett előélet és a gyanúsított egyéni profilját.

- 31 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy mindezen körülményekre kiterjed az a vizsgálat, amelyet a bíróság elvileg akkor végez el, amikor az NPK alapján engedélyezi a természetes személyek magánéletét sértő nyomozati intézkedések végrehajtását.

A kérdést előterjesztő bíróság tehát akkor tudna eleget tenni a Bíróságnak az uniós joggal összhangban lévő értelmezésre vonatkozó iránymutatásainak, ha egyszerűen az NPK szerinti általános eljárást alkalmazná az eljárás tárgyát képező, igazságügyi nyilvántartásba vétel céljából történő biometrikus és genetikai adatok gyűjtésére irányuló cselekményre, beleértve az NPK 158. cikke szerinti eljárást is (fenti 13–15. pont).

- 32 A kérdést előterjesztő bíróság azonban rámutat arra, hogy az NPK szerinti általános eljárás – ideértve az NPK 158. cikke szerinti eljárást is – alkalmazásakor a teljes eljárási iratanyag a rendelkezésre áll, és annak áttekintése után elvégezheti a szükséges vizsgálatokat (fenti 15. pont). Ez azt jelenti, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak nemcsak a Bíróság által a 132. és 133. pontban említett vizsgálatok lefolytatása és terjedelme tekintetében kell alkalmaznia az NPK szerinti általános eljárást, hanem az iratanyagba való betekintés tekintetében is, amelynek áttekintését követően e vizsgálatokat lefolytathatja.

- 33 Ez abból következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy megismerje az iratanyagot ahhoz, hogy valóban eleget tudjon tenni a Bíróságnak az elvégzendő vizsgálatok jellegére vonatkozó iránymutatásainak.

Különösen nem lehet ténylegesen hatékony felülvizsgálatot végezni kizárólag a V. S.-t gyanúsítottá nyilvánító végzés és a biometrikus és genetikai adatok rendelkezésre bocsátásának írásbeli megtagadása alapján. Ezek alapján az ítélet 132–133. pontjában említett körülmények – a bűncselekmény jellege és súlya; azok a konkrét körülmények, amelyek között a bűncselekményt elkövethették; a más folyamatban lévő eljárásokkal való összefüggés; az esetleges büntetett előélet – nem vizsgálhatók teljes mértékben, és nem állapítható meg a személyisége.

- 34 A kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy az ítélet 133. pontjának első mondatában megkívánt, az uniós joggal összhangban történő értelmezés lehetséges, de ennek feltétele az is, hogy a bíróság jogosult legyen az alapeljárás irataihoz való hozzáférést kérni, és az abban szereplő iratanyagot megismerni.

- 35 Ugyanakkor az ítélet 100. pontjából kitűnik, hogy a Bíróság úgy véli, hogy a Charta 47. cikkével összeegyeztethető, ha a gyanúsított biometrikus és genetikai adatainak kötelező gyűjtésére irányuló engedély iránti kérelemmel megkeresett bíróság nem rendelkezik az iratanyaggal, és ezért nem képes értékelni a bizonyítékokat. Ebből a szempontból az a nemzeti jogszabály, amely nem teszi a bíróság számára hozzáférhetővé az eljárási iratanyagot a ZMVR 68. cikke

(5) bekezdésének második mondata szerinti eljárásokban, összeegyeztethetőnek tűnik az uniós joggal.

- 36 A helyzet tehát nem egyértelmű. A Bíróság egyrészt egyetért a nemzeti jogalkotóval abban, hogy az eljárási iratanyagot nem kell a bíróság elé terjeszteni, így jogszerűnek tűnik, hogy a bíróság – az iratanyag ismeretének hiányában – nem vizsgálhatja felül a gyanúsítás alapjául szolgáló bizonyítékokat (100–101. pont). Másrészt a 132–133. pontban a Bíróság számos olyan vizsgálatot ír elő a kérdést előterjesztő bíróság számára, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróság szerint nem lehet hatékonyan végrehajtani, ha nem rendelkezik az eljárás irataival.
- 37 Az első kérdés tehát az, hogy az irányelv 10. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a „feltétlen szükségesség” vizsgálata elvégezhető, ha a bíróság az eljárás teljes iratanyaga helyett csak az abban szereplő két dokumentumhoz – a hivatalos gyanúsításról szóló végzéshez és a biometrikus és genetikai adatok gyűjtésének megtagadására vonatkozó nyilatkozathoz – fér hozzá, vagy éppen ellenkezőleg, e felülvizsgálat feltétele, hogy a bíróság hozzáférjen az eljárás teljes iratanyagához.
- 38 A kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy a Bíróság úgy jutott el a 100–101. pontban adott válaszához, hogy a bolgár jogtól idegen ténybeli és jogi helyzetből indult ki, nevezetesen abból, hogy a bíróság azért nem kapott hozzáférést az ügy irataihoz, mert felő volt, hogy ez akadályozza a nyomozást (lásd a fenti 12–27. pontot).

Hacsak nincs ilyen ok arra, hogy az eljárás iratait ne bocsássák a bíróság rendelkezésére, és figyelembe véve, hogy az uniós joggal összhangban lévő értelmezésnek – amelyre a Bíróság a 133. pontban felszólítja a kérdést előterjesztő bíróságot – feltétele az eljárás iratanyagához való hozzáférés, a kérdést előterjesztő bíróságnak lehetőséget kell kapnia az eljárás iratanyagának a bekérésére.

- 39 Gyakorlatilag: ahhoz, hogy a Bíróság által az alapeljárásban hozott ítélet 133. pontjában előírt vizsgálatot el tudja végezni, a kérdést előterjesztő bíróságnak be kell kérnie az eljárás iratait. Nem kérheti be azonban az eljárás iratait, mivel a Bíróság a 100–101. pontban feltételezte, hogy jogszerű, ha az eljárás iratanyagát nem bocsátják a kérdést előterjesztő bíróság rendelkezésére. A Bíróság azonban egy nem létező nemzeti ténybeli és jogi helyzet alapján határozott így.

A kérdést előterjesztő bíróságnak tehát az eljárás iratainak bekérése előtt a Bíróságtól megerősítést kell kapnia arról, hogy ezzel nem tenné pontosan az ellenkezőjét annak, amit a Bíróság a 100–101. pontban már kimondott.

Lehetséges ugyanis, hogy amikor a Bíróság a 132–133. pontban bizonyos vizsgálatokat ír elő, arra gondol, hogy azokat anélkül kell elvégezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak hozzáférése lenne az eljárás iratanyagához, hanem csak a hivatalos gyanúsításról szóló végzés és az elutasító nyilatkozat alapján kell ezeket elvégezni.

Ha a Bíróság erre gondolt, akkor ezeket a vizsgálatokat nem lehet elvégezni.

A második kérdésről

- 40 E kérdést csak abban az esetben teszi fel a kérdést előterjesztő bíróság, ha az első kérdésre igenlő válasz adandó.

Ítéletének 100–101. pontjában a Bíróság megállapítja, hogy elfogadható, hogy a kérdést előterjesztő bíróság – mivel nem rendelkezik az ügy irataival – nem vizsgálhatja meg érdemben a gyanúsítás megalapozottságát, csak azért, mert erre a vizsgálatra utólagosan sor kerül.

Ha azonban a kérdést előterjesztő bíróság ténylegesen rendelkezik az eljárás irataival, akkor el kell végeznie ezt a vizsgálatot, amennyiben ez most már nemcsak tényszerűen lehetséges – az eljárás iratanyaga rendelkezésre áll –, hanem jogilag is szükséges. Így a Bíróság az ítéletének 130. pontjában kimondta, hogy nem elegendő pusztán az a körülmény, hogy egy személyt gyanúsítanak, és a 131. pontban egyértelművé tette, hogy alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett személy bűncselekményt követett el.

- 41 Ebből arra lehet következtetni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság is értékelheti, hogy a gyanúsítást kellően alátámasztják-e a bizonyítékok. Ennek okai a következők:

- Az (EU) 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontja a személyes adatok gyűjtésének alapfeltételeként állapítja meg ezt a követelményt;

- az ilyen értékelés a nemzeti jog szerint rutinszerű, és az NPK alapján minden esetben alkalmazzák, beleértve az NPK 158. cikke (13. pont) szerinti eljárást is, amely a legközelebb áll a [ZMVR] 68. cikke (5) bekezdésének második mondata szerinti eljáráshoz;

- a Bíróság által az ítélet 100–101. pontjában jelzett, egy későbbi szakaszban történő ilyen értékelés lehetősége nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a biometrikus és genetikai adatok kényszerintézkedésként történő gyűjtésének bírósági engedélyezésekor még nem gyűjtöttek elegendő bizonyítékot a gyanúsítás alátámasztásához, hanem csak utólagosan gyűjtik be ezeket.

- Az ilyen utólagos értékelés lehetősége, ahogyan azt a Bíróság az ítélet 100–101. pontjában jelezte, egy már bekövetkezett jogsértés elleni jogorvoslat, mivel az (EU) 2016/680 irányelv célja egy olyan mechanizmus létrehozása, amely megakadályozza, hogy személyes adatokat, különösen biometrikus és genetikai adatokat gyűjtsenek anélkül, hogy erre alapjuk lenne.

- 42 Ezt követően a kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten rámutat arra, hogy a Bíróság által az ítéletének 132–133. pontjában előírt vizsgálatok – legalábbis részben – éppen az összegyűjtött bizonyítékok értékelését foglalják magukban arra vonatkozóan, hogy ki követte el a cselekményt, és hogy az

bűncselekménynek minősül-e. Ez vonatkozik 1) a bűncselekmény jellegének és súlyának, valamint 2) az elkövetés körülményeinek vizsgálatára. E körülmények értékeléséhez tehát először is meg kell állapítani, hogy „alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett személy bűncselekményt követett el”, amely értékelés azt feltételezi, hogy „már elegendő bizonyíték gyűlt össze”, amint azt az ítélet 131. pontja kifejezetten kimondja.

- 43 A Bíróság által a kérdést előterjesztő bíróság számára a 132–133. pontban előírt értékelés (a bűncselekmény jellegének és súlyának, valamint a bűncselekmény különös körülményeinek értékelése) ezért az ítélet 100. és 131. pontjában említett körülmények értékelését is megköveteli („bizonyítékok értékelésére, amelyeken e gyanúsítás alapul” és [annak a kérdésnek] a vizsgálata, hogy „alapos okkal feltételezhető, hogy az érintett személy bűncselekményt követett el”).
- 44 A második kérdés tehát az, hogy a kérdést előterjesztő bíróság – amint rendelkezésére állnak az eljárás iratai – elvégezheti-e a biometrikus és genetikai adatok kötelező gyűjtése iránti kérelem jogszerűségének teljes körű vizsgálatát, beleértve a gyanúsítás megalapozottságát is, vagy pedig nem kell ezzel a kérdéssel foglalkoznia, és csak részleges vizsgálatot kell végeznie más, ezzel össze nem függő körülmények (pl. a bűnügyi nyilvántartás és a gyanúsított személyisége) tekintetében.

A kifejtett okokból [a kérdést előterjesztő bíróság]

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

A BÍRÓSÁG FELFÜGGESZTI AZ ALAPELJÁRÁST

A BÍRÓSÁG ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELMET TERJESZT AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ELÉ

1. Teljesül-e a vizsgálatnak a 2016/680 irányelv 10. cikkében előírt, a Bíróság által a [2023. január 26-i Ministerstvo na vatreshnite raboti ítélet, C-205/21, EU:C:2023:49] 133. pontjában értelmezett „feltétlen szükségességre” vonatkozó követelménye, ha e vizsgálatot kizárólag a személy hivatalos gyanúsításáról szóló végzés, a biometrikus és genetikai adatok gyűjtésének megtagadására vonatkozó írásbeli nyilatkozata alapján folytatja le a bíróság, vagy szükséges, hogy a bíróság rendelkezésére álljon a teljes iratanyag, amelyet a nemzeti jog alapján a természetes személyek jogát sértő nyomozási cselekményekre vonatkozó engedély iránti kérelemmel összefüggésben bocsátanak a rendelkezésére, ha e kérelmet büntetőeljárásban terjesztik elő?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén az eljárás iratanyagának a rendelkezésre bocsátását követően a 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontjával összefüggésben értelmezett 10. cikke szerinti „feltétlen szükségesség” értékelésének keretében azt is vizsgálhatja-e a bíróság, hogy

alapos okkal feltételezhető-e, hogy a gyanúsított személy elkövette a gyanúsítottá nyilvánításban szereplő bűncselekményt?

... [omissis]

MUNKADOKUMENTUM